

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 171.

Tiende Session.

43de Møde.

Tirsdagen den 1ste December, Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

II. Sager (fortsat): Der er et Forslag, som det ærede Medlem har været med at stille, og som jeg ikke kan faae til at stemme med hans øvrige Lyst til at faae disse Broer affærdede. Han vil blive af med een Plage for at paalægge samme Plage endnu i 10 Aar, kun i en anden Skikkelse. Vi skulle afløse Broengene, og Communen skal dog have Ret til at lade os betale Broenge i 10 Aar. Det er en Uoverensstemmelse, som forekommer mig at være uhenftsmæssig at vedtage. Jeg skal imidlertid ikke videre indvende derimod, dersom de ærede Medlemmer, der kjende Forholdene nøiere end jeg, finde det nødvendigt, at Communerne have denne Ret til at speculere i Broer; det vilde især være en fordelagtig Speculation, naar Afsløsningen kunde ske til det 20-dobbelte, og der saa i 10 Aar kunde tages det Dobbelte i Broenge af, hvad der hidtil er betalt. Det kan ikke nægtes, men uhenftsmæssigt forekommer det mig at være. Jeg tvivler ikke paa, at de væsentligste af de Forandringer, der her ere foreslaaede, ville blive vedtagne, og at Landsthinget ved nærmere Overveielse vil finde, at hvad saaledes er vedtaget, er ikke andet end overensstemmende med Ret og Billighed. Jeg kan iøvrigt ikke nægte, at der forekommer mig at være et utidigt Hæftværk med at faae alle disse Brofager ordnede. Der ere saa uendelig mange andre Sager, som meget mere trænge til at ordnes end disse Brofager. Iøvrigt erkjender

jeg, at Broengenes Afsløsning, saaledes at man frit kan passere, efterat vi nu have havet Bommene næsten overalt, er et Godt, som er vel værd at erhverve, men naturligvis ikke uden at give vedkommende Ciere et retfærdigt Bedragslag derfor.

L. C. Peterfen: Med Hensyn til en Øttring af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg troer, at det ikke kan breides den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (B. Nørgaard) eller mig selv, at vi have sørget for, naar det var en Sag, som vi ansaae for at være paatrængende, at den da kom til Behandling; det er os, der have givet den nærmeste Impuls til, at denne Sag kunde blive fremmet, og det var ønskeligt, om de ærede Medlemmer vilde gribe Leiligheden, naar de finde Sager, der ere mere presserende. Men hvad jeg egentlig tog Ørdet for, det var for at understøtte en Udtaalelse af den høitærede Indenrigsminister, idet jeg ligesom han troer, at det vil være ganske nødvendigt, dersom Endringsforslaget under a til § 6 vedtages, at tilføie Loven en Bestemmelse, hvorefter Mindretallet af Brofornsyberne maa være pligtigt at afløse, naar Fleertallet er villigt dertil. Thi Enhver, forekommer det mig, maa indrømme, at det vil være besynderligt, naar Communalbestyrelserne eller Amtsrådene skulle paatage sig en deelvis Opkrævning af Broengene omkring i Landet. For en enkelt Mand kan det være vidtløftigt nok, men for en Communalbestyrelse vil det medføre langt større Vanstueligheder.

Nørgaard: Ja, jeg kan jo ikke finde det saa forunderligt, om den ærede Rigsdags-